

ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Π. Κανελλοπούλου 4, Τ.Κ. 101 77 ΑΘΗΝΑ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

ΤΕΥΧΟΣ 55

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ	
ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΛΛΑΔΑ	3
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ	
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.....	4
Η ΑΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΜΕΡΑΣ	5
ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ Η ΜΟΙΧΕΙΑ	
ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ	6
ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ AIDS	7
Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ	
ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ	8-9
Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ	10
ΤΑ ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ.....	11
ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΜΑΤΩΜΕΝΑ ΡΑΣΑ ΤΟΥ 1821 -	
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ	12
«ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ»:	
ΘΕΡΑΠΕΙΑ Ή ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑ;	13
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.....	14-15

ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Τριμηνιαίο Περιοδικό Ένημέρωσης
καί Πνευματικής Οικοδομής

Έκδότης - Διευθυντής: Αρχμ. Νεκτάριος Κιούλος

Έπιμέλεια Έντύπου: Τσαρούχας Αθανάσιος

Φωτογραφία: Άχιλλεας Καλλιώρας

Υπεύθυνος Διανομής: Καλαφάτης Γρηγόριος,

Βούλτσιος Δημήτριος

Π. Κανελλοπούλου 4, Τ.Κ. 101 77 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210 7489 293, Fax: 210 7788 142

Ήλεκτρονική Έπικοινωνία:

email: www.thriskyetikoelas@gmail.com

Έκδοτική παραγωγή:

ΣΑΪΤΟΣ

Τηλ.: 210-34.76.090

Σχέσεις Κράτους και Έκκλησίας στήν Όρθοδοξη Ελλάδα

Πολλές είναι οι απόψεις που ακούουμε τον τελευταίο καιρό για τό τεράστιο αυτό θέμα, που δυστυχώς τις περισσότερες φορές αντιμετωπίζεται τελείως επιφανειακά και με τό πρίσμα διαφόρων ιδεολογιών και αντιλήψεων.

Η Όρθοδοξη Έκκλησία στόν τόπο μας έχει ιστορία 2000 ετών ενώ τό κράτος μόλις 180 χρόνια.

Η Έκκλησία αγαλιάζει τήν συντριπτική πλειοψηφία του λαού και έχει άμεση σχέση ιστορική και πολιτιστική μέ τόν ελληνικό λαό.

Τόσο κατά τήν Βυζαντινή περίοδο, όσο και κατά τήν Τουρκοκρατία αλλά και κατά τήν νεώτερη εποχή η Έκκλησία σάν κληρος και λαός πρόσφερε πάρα πολλά στούς εθνικούς αγώνες, στόν πολιτισμό, τήν κοινωνία αλλά και μέ τήν ήθική και πνευματική στήριξη του λαού.

Άλλωστε άλλο είναι τό αντίκειμενο τής Έκκλησίας και άλλο του Κράτους. Η συναλληλία θεωρείται η καλύτερη σχέση των δύο αυτών μεγάλων εξουσιών σέ αντίθεση μέ τόν Καισαροπατισμό ή τόν Παποκαίσαρισμό που δυστυχώς άλλοτριώνουν τήν αληθινή σχέση και συνεργασία μεταξύ τους.

Πολλοί άνθρωποι τής πολιτείας σπριζόμενοι σέ ιδεολογίες ύλιστικές ή πρότυπα εύρωπαϊκά και ξένα πρός τήν παράδοση τής Ρωμοισόνης όμιλούν για τήν διάσπαση των δύο αυτών θεσμών του τόπου μας. Γι' αυτό και συνέχεια προβάλλουν τήν ανάγκη χωρισμού Κράτους και Έκκλησίας.

Σύμφωνα μέ τό ελληνικό Σύνταγμα άναγνωρίζεται η θρησκευτική ελευθερία αλλά και η πραγματικότητα τής όρθόδοξης ταυτότητας του λαού μας. Σέ πολλά κράτη που έπιχειρήθηκε η διάσπαση αυτή και μάλιστα μέ έχθρικό τρόπο έπεκράτησε η άθεΐα. Ό λαός όταν άπόκτησε ελευθερία έπανεφερε τήν θρησκευτική πίστη στή ζωή του.

Ίδιαίτερα στήν πατρίδα μας ό λαός μας στήν ιστορική του πορεία συνδέεται μέ τήν Έκκλησία τόσο στό Βυζάντιο, όσο και κατά τήν δουλεία των Τούρκων, στόν Μακεδονικό αγώνα, στήν Μικρασιατική Καταστροφή, στό έπος του 1940 και μέχρι σήμερα τό ράσο

των κληρικων άποτελει σύμβολο για τό λαό.

Εΐναι άλήθεια όπι πολλοί φέρονται έχθρικά πρός τήν έκκλησία διότι λησμονούν τήν ιστορία και παραγνωρίζουν τήν πραγματικότητα και τήν τεράστια προσφορά

τής Έκκλησίας.

Οί πολιτικοί σάν πραγματικοί διάκονοι του λαού έχουν ύποχρέωση νά σέβονται τήν πίστη και τις παραδόσεις τής Όρθοδοξίας. Πρέπει νά γνωρίζουν όπι μέλη τής Έκκλησίας είναι και ό λαός που μαζί μέ τούς κληρικούς και τούς μοναχούς άποτελούν και τούς πολίτες του κράτους μας.

Η Έκκλησία βέβαια είναι Θεανθρώπινος οργανισμός, που επιδιώκει τήν σωτηρία του ανθρώπου σάν ψυχοσωματική όντότητα. Παράλληλα διδάσκει τήν ελευθερία του ανθρώπου, τήν κοινωνική δικαιοσύνη και προστατεύει τά ανθρώπινα δικαιώματα τής θρησκείας, τής έργασίας, τής παιδείας.

Οί Χριστιανοί πολίτες του κράτους μας έχουν δικαίωμα νά διεκδικήσουν κυβερνήτες μέ χριστιανικές άρχές που σέβονται τις ανθρώπινες άξίες και τις παραδόσεις του λαού μας.

Οί άρχοντες, κατά τήν παράδοση τής Όρθοδοξίας, πρέπει νά προέρχονται μέσα άπό τόν λαό και μάλιστα τις ένοριακές κοινότητες. Αυτή η παράδοση δυστυχώς αλλοιώθηκε μέ τήν Φράγκικη παράδοση τής Άντιβασιλείας του Όθωνα που υιοθέτησε τά πρότυπα των Προτεσταντών τής Εύρώπης.

Σήμερα, που η πατρίδα μας έχει φθάσει σέ μεγάλη κοινωνική, πνευματική και ήθική κατάπτωση είναι ανάγκη Κράτος και Έκκλησία νά συνεργασθούν άκόμη περισσότερο για τό καλό του λαού και τήν αληθινή σωτηρία τής Πατρίδος.

**Άρχμ. Νεκτάριος Κιούλος
Έεροκήρυξ**

**Διευθυντής τής Θρησκευτικής Ύπηρεσίας
τής Έλληνικής Άστυνομίας.**

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Καθήκοντα της πιστής γυναίκας πρός τόν σύζυγό της

1. Νά τόν αγαπά, «νά είναι φιλάνδρη» (Τίτος β΄ 4) και νά τό δείχνει...!
2. Νά σέβεται τόν άνδρα της: «ή δέ γυνή ἄς σέβηται τόν άνδρα» (Εφεσ. ε΄ 33)
3. Νά υποτάσσεται στόν άνδρα της: «Αί γυναίκες υποτάσσεσθε εις τούς άνδρας σας ὡς εις τόν Κύριον, διότι ὁ άνήρ είναι κεφαλή της γυναικός, καθώς καί ὁ Χριστός κεφαλή της Ἐκκλησίας» (Εφεσ. ε΄ 22, 24, 33).

Συζυγικές σχέσεις μεταξύ του άνδρόγυνου

1. Ένα λεπτό θέμα πού ἀφορᾶ ἀποκλειστικά τό άνδρόγυνο.. Δέν είναι οὔτε γιά... ἀνάπτυξη, οὔτε γιά συζήτηση, οὔτε βέβαια γιά κήρυγμα!

2. Πάντως, δέν είναι κάτι πού πρέπει νά θεωρεῖται ὡς ἁμαρτία. Δέν πρέπει κἀν νά ὑπάρχει μία τέτοια ἀντίληψη, γιατί τότε δημιουργεῖται χάσμα μεταξύ τῶν δύο, τό ὁποῖο φέρνει τήν ἀποξένωση, τήν ψυχρότητα καί τίς παρεξηγήσεις. Τό άνδρόγυνο θά πρέπει νά προσέχει αὐτό πού λέγεται «ἀπόρριψη» τοῦ ενός ἢ τοῦ ἄλλου ἐκ τῶν συζύγων.

3. Κάτι πού δέν ἔχει δικαίωμα νά τό κάνει οὔτε ὁ ἕνας οὔτε ὁ ἄλλος, ἐκ τῶν συζύγων, καί σύμφωνα μέ ἐκεῖνο πού ὁ ἀπόστολος γράφει: «Ἡ γυνή δέν ἐξουσιάζει τό ἑαυτῆς σῶμα, ἀλλ' ὁ άνήρ, ὁμοίως δέ καί ὁ άνήρ δέν ἐξουσιάζει τό ἑαυτοῦ σῶμα, ἀλλ' ἡ γυνή» (Α΄ Κορινθ. Ζ΄ 4).

4. Ἐκτός βέβαια, ἀν είναι κάτι ἀπό συμφώνου, ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει στούς Κορινθίους: «Μή ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, ἐκτός ἂν είναι τι ἐκ συμφώνου, διά

νά καταγίνησθε εις τήν νηστείαν καί εις τήν προσευχήν καί πάλιν συνέρχεσθε ἐπὶ τό αὐτό, διά νά μή σᾶς πειράζει ὁ σατανᾶς διά τήν ἀκράτειάν σας» (Α΄ Κορινθ. Ζ΄ 5).

5. Πιθανόν νά ὑπάρχουν καί ἄλλοι λόγοι, ὅπως προβλήματα ὑγείας, κούρασης κι ἀκόμη στενοχώριας ἢ καί θλίψεως γιά σοβαρά γεγονότα ἢ περιστατικά στή ζωῆ τοῦ άνδρόγυνου. Πάντως, πάντα ἀπ' ὅλα, πρέπει νά ὑπάρχει ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμηση, ἀλληλοκατανόηση καί ἀγάπη μεταξύ τῶν συζύγων, αὐτή δέν πρέπει νά διαταράσσεται!

Νά είναι φιλότεκη (Τίτος β΄ 4)

1. Ὅχι ἀπλά νά αγαπά τά τέκνα της, ἀλλά νά ἐπιθυμεῖ νά ἔχει τέκνα, ὅχι ὅπως συμβαίνει σήμερα στόν κόσμο πού ζοῦμε, ὅπου οἱ ἄνθρωποι εἴτε ἀποφεύγουν εἴτε, τό ἀκόμα χειρότερο, φτάνουν νά τά πετᾶνε ἢ νά τά ἐμπορευοῦνται.

2. Τά τέκνα, είναι πράγματι, ἕνα δῶρο ἀπό τόν Θεό! «Κληρονομία παρά Κυρίου είναι τά τέκνα, μισθός αὐτοῦ ὁ καρπός τῆς κοιλίας» (Γεν. λγ΄ 5, Ψαλμ. ρκζ΄ 3).

3. Ἡ μή ἀπόκτηση τέκνων θεωροῦνταν δυστυχία (Γεν. ιε΄ 2-3, Ἱερεμ. κβ΄ 30).

4. Ἦταν ὄνειδος καί ντροπή στό λαό Ἰσραήλ (Α΄ Σαμ. α΄ 6-7) ἢ μή ἀπόκτηση τέκνων.

«Θά σωθεῖ διά τῆς τεκνογονίας»

1. Καί ἐδῶ, δέν πρόκειται γιά τό μέσον τῆς σωτηρίας, ἀλλά γιά τίς ἰδιαιτέρες καταστάσεις καί συνθήκες μέσα στίς ὁποῖες θά βρεθεῖ καί ἀπό τίς ὁποῖες θά περάσει ἡ γυναίκα, ἐξαιτίας τῆς κατάρας πού ἔπασσε πάνω της, ὥστε νά πολλαπλασιαστοῦν ὑπέρ

Η ΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἡ Ἐκκλησία ἀντίθετη σὴν κατάργηση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς

Ἐ καιροῦς ἰσοπεδώσεως ἀξιών καί ἀρχῶν, συγχύσεως καί ἀνατροπῆς παραδόσεων, ἀξίζει νά στηρίξουμε θεσμούς καί ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας.

Εἶναι γεγονός ὅτι μέ τήν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος τήν Κυριακή ἡμέρα, καθιέρωσε τήν ἡμέρα αὐτή, τήν Κυριακή, ὡς τήν δική Του ἡμέρα, ὡς τήν Πασχάλια καί ἱερή ἡμέρα. Ἀπό τίς περιγραφές ὄλων τῶν Εὐαγγελιστῶν στά τελευταῖα κεφάλαια τῶν Εὐαγγελίων τους τό μέγα θαῦμα τῆς τριημέρου ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο λίαν πρωῒ τῆς τρίτης ἡμέρας ἀπό τήν ταφή Του, ἦτοι τήν Κυριακήν.

Ἡ Κυριακή εἶναι πλέον ἱερός θεσμός. Κατά τά μέσα τοῦ 2ου αἰ. Βρίσκουμε τήν Κυριακή νά εἶναι πλέον γνωστή, ὡς ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως σ' ὅλες τίς χριστιανικές κοινότητες καί μάλιστα ὁ φιλόσοφος καί μάρτυς Ἰουστίνος τήν ἀποκαλεῖ

«ἡλίου ἡμέραν». Ἡ ὀνομασία μάλιστα παρέμεινε σέ ὠριμένες εὐρωπαϊκές γλώσσες ὅπως στήν γερμανική (Sonntag) καί στήν ἀγγλική (Sunday). Τόν 4ο αἰ. ἔχει θεοσιθθεῖ ἡ Κυριακή ὡς σπουδαιότατή ἡμέρα τῶν χριστιανῶν (ἐπί Μ. Κωνσταντίνου) καί διαμορφώνει ἔκτοτε τόν ἐβδομαδιαῖο κύκλο τῆς θείας λατρείας.

Κατ' ἐξοχήν, λοιπόν, πασχάλιος ἡμέρα ἡ Κυριακή. Πρέπει κατ' αὐτή ν' ἀγιαζόμεθα μέ τόν ἐκκλησιασμό. Ὁ συνειδητός κυριακάτικος Ἐκκλησιασμός εἰς τό κέντρο τῆς χριστιανικῆς βιοτῆς. Δέν νοεῖται χριστιανός μέ ἀποχή ἀπό τήν θεία λειτουργία τῆς Κυριακῆς. Πῶς ὁ Χριστιανός θά ξεκινήσει τήν ἐβδομάδα του χωρίς τήν εὐλογία ἀπό τόν ἐκκλησιασμό τῆς Κυριακῆς;

Ἄλλά καί ἡ Κυριακή ἀργία πρέπει νά διατηρηθεῖ καί ὀρθῶς ἔχουν ἐκδοθεῖ καί οἱ σχετικοί νόμοι ὅπως ὁ πρῶτος Ν. ΓΥΝΕ (1909) καί νῦν ἰσχύον Β.Δ. 749/1966.

Χρυσόστομος Σκεῦνδος

(Περ. «Σύνδεσμος»)

τό δέον οἱ λύπες τῆς καί οἱ πόνοι τῆς κυοφορίας τῆς καί νά αὐξηθοῦν οἱ θυσίες, στίς ὁποῖες ὑποχρεώνεται νά ὑποβληθεῖ γιά χάρη τῶν τέκνων τῆς καί ὅπου ἡ κατάρα μπορεῖ νά μετατραπεῖ σέ μία πραγματική εὐλογία, ἐάν βέβαια «μεινῶσιν εἰς τήν πίστην καί ἀγάπην καί ἀγιασμόν μετά σωφροσύνης» (Α' Τιμ. Β' 15) καί ὁ ἄνδρας καί ἡ γυναῖκα. «Τεκνογονίαν δέ φησί, τό μή μόνον τεκεῖν ἀλλά καί τό κατά Θεόν ἀναγαγεῖν».

2. Δηλαδή, μοιάζει σάν νά διέρχεται μέσα ἀπό καμίνι, ἀπό φωτιά, ὅπου μέσα ἐκεῖ ἐξαγνίζεται, ἐξαγιαζεται καί τελειοποιεῖται (Α' Κορινθ. γ' 15), «ὡς διά πυρός».

3. Τί γίνεται σήμερα γύρω μας;

α) Ἀποπεινοποιεῖται ἡ μοιχεία,

β) Νομιμοποιούνται οἱ ἀμβλώσεις,

γ) Ἀναγνωρίζεται ἡ παράνομη συμβίωση,

δ) Συντομεύεται ἡ διαδικασία γιά

ἐκδοση διαζυγίου ἀπό 4 σέ 2 χρόνια, κλπ.

Ἡ γυναῖκα ὡς μητέρα

Κάποιος ἄλλος εἶπε πῶς «ἡ καρδιά τῆς μητέρας εἶναι μία ἄβυσσος, στό βάθος τῆς ὁποίας βρίσκεται πάντοτε ἡ συγγνώμη».

• «Τό μέλλον ἑνός παιδιοῦ βρίσκεται στά χέρια τῆς μητέρας» καί «ἡ χώρα μας γιά νά προχωρήσει στήν ἀναγέννησή της, δέν χρειάζεται τίποτα πιο πολύ ἀπό μητέρες». Ἔτσι εἶχε πει ὁ Μέγας Ναπολέων.

• Ὁ Κ. Παλαμᾶς ἔχει πει: «Τά ἐννέα δέκατα τῶν μεγάλων ἀνθρώπων πού δοξάστηκαν, στίς μητέρες τους ὀφείλουν τόν πυρήνα τοῦ μεγαλείου τους».

• «Οἱ μητέρες συγχωροῦν πάντοτε. Ἦρθαν στόν κόσμο γι' αὐτό» (Δουμάς).

Ἡ μητέρα, ἡ πιστή, μεταβιβάζει τήν πίστη τῆς στό παιδί τῆς. Καί αὐτός πρέπει νά εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς τῆς.

(«ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ»)

Θανάσιμο ἄμάρτημα ἡ μοιχεία στὴν ἐποχή μας

Τὸ ἄμάρτημα τῆς μοιχείας εἶναι ἐντελῶς ἰδιότυπο. Εἶναι θανάσιμο. Εἶναι δυναμίτης κατὰ τῆς ἁρμονικῆς συμβίωσης τῶν συζύγων, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας τῆς οικογενείας. Οἱ οικογενειακές σκηνές εἶναι συνήθεις, ὁ κοινωνικός ἐξευτελισμός ἀναπόφευκτος, ἡ οικονομική ἐξαθλίωσις πασιφανής, οἱ δικαστικοὶ ἀγῶνες πρὸς διάζευξι πολὺχρονοι, οἱ βιαιότητες μεταξύ τῶν δισταμένων σφοδρότατες καὶ μέχρι ἐγκλήματος, τὰ δυστυχισμένα παιδιά, αὐτοὶ οἱ ἀναγκαστικοὶ καρποὶ τοῦ γάμου, πετιοῦνται στοὺς δρόμους μέ φοβερὰ ψυχικά τραύματα, γιὰ νὰ τροφοδοτήσουν μέ ἐγκλήματα τὴν κοινωνία καὶ τίς φυλακές. Διότι ἀποδείχθηκε στατιστικά ὅτι δύσκολα τέκνα μοιχῶν, διαζευγμένων ἢ μὴ, ὀλοκληρώνονται ψυχοσωματικά. Τὰ περισσότερα καταλήγουν στὰ δῆθεν ἀναμορφωτήρια, γιὰ νὰ φθαροῦν τελείως καὶ νὰ τελειοποιηθοῦν στὸ ἔγκλημα...

Πάντως, ἡ συζυγικὴ ἀπιστία ὑφίσταται ὡς κοινωνικὴ πληγὴ, μὴ τιμωρουμένη δυστυχῶς ἀπὸ τὸ νόμο, καὶ ἐξελίσσεται σὲ γάγγραινα πού μολύ-

νει ὀλόκληρο τὸν κοινωνικὸ βίον καὶ ἐπιδρᾷ στὰ δημόσια ἤθη.

Τέλος, πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι, μέ τὴν ἀποποινικοποίησι τῆς μοιχείας, μπορεῖ ὡς ἀδίκημα νὰ ἔχη καταργηθῆ, ὅμως ὁ παραβάτης τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι ἔνοχος ἐνώπιον τοῦ νομοθέτη Θεοῦ. Ἡ συνειδησις, πού εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ μέσα μας, δέν πρόκειται νὰ τὸν ἀθώωσῃ χωρὶς μετάνοια καὶ ἐπιστροφή εἰλικρινῆ στὴν ἐστία του. Ὁ ἠθικός νόμος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀκατάλυτος.

Ὁ ἀπ. Παῦλος ἀποκαλεῖ τὸ γάμον μυστήριον καὶ τὸν παριστάνει ὡς ὑψιστὴ καὶ ἀδιάρρηκτη κοινωνία ἀνδρὸς καὶ γυναικός, συγκρίνοντας αὐτὸν πρὸς τὸν σύνδεσμον πού ὑπάρχει μεταξύ Χριστοῦ καὶ Ἐκκλησίας. «Οἱ ἄνδρες, λέγει, ἀγαπάτε τίς γυναῖκες σας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἀγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ παράδωκε τὸν ἑαυτό του ὑπὲρ αὐτῆς» (Ἐφεσ. ε' 25). Ἡ δὲ Ἐκκλησία θεώρησεν τὸν γάμον τόσο ἱερό, ὥστε ἀνέκαθεν τὸν εὐλογεῖ καὶ τὸν κατατάσσει μεταξύ τῶν μυστηρίων. Τί ἀπαιτεῖ ὅμως ὁ Θεὸς ἀπὸ τοὺς συζύγους; Σύμφωνα μέ τὴν ἐβδόμη ἐντολή, πού ἀναπτύσσουμε, ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς συζύγους πίστι στὸν ὄρκον πού ἔχουν δώσει, μία συζυγικὴ πίστι πού νὰ διαρκῆ μέχρι τοῦ τάφου. Ἡ πῶ μεγάλη συμφορὰ πού μπορεῖ νὰ πλήξῃ τὴν οικογένεια καὶ, συνεπῶς, ὀλόκληρη τὴν κοινωνία, εἶναι ἡ παραβίασις τῆς συζυγικῆς πίστεως. Ἡ ἀθέτησι τῆς ὑποσχέσεως εἶναι ἤδη καθ' ἑαυτὴν ἀτιμία, ἀλλὰ καὶ τερατώδες ἔγκλημα.

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ AIDS

1. Υποστηρίζουν μερικοί ότι το AIDS είναι όργη και τιμωρία Θεού.

Ο Θεός όμως δεν οργίζεται, γιατί είναι άπαθής. Ούτε κρατά κακία σέ κανένα. Δεν είναι ο Θεός που τιμωρεί τον άνθρωπο, άλλ' ο άνθρωπος αυτοτιμωρείται κάθε φορά που αποκρούει τή φωτιστική ενέργεια τῆς θ. Χάριτος.

Ἡ ἐν Χριστῷ ζωή εἶναι «κατόρθωμα ἐλευθερίας», γι' αὐτό ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι ὑπεύθυνος γιά τίς ἐπιλογές του στή ζωή αὐτή.

2. Τό σύνθημα «Ναί στόν ἔρωτα - Ὅχι στό AIDS» εἶναι ἀπατηλό.

Ο ἔρωτας δέν εἶναι ἀποσπασματικό σωματικό φαινόμενο. Ὁ ἀσφυκτικός περιορισμός του μέσα στά σωματικά καί μόνο πλαίσια συνιστᾷ διαστροφή τοῦ ἐρωτικοῦ στοιχείου, γιατί προθεῖ τόν διαχωρισμό ἀνάμεσα σέ σῶμα καί ψυχή καί ὀδηγεῖ στήν διάσπαση τοῦ προσώπου. Ὁ ἀληθινός ἔρωτας, σάν δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, δέν ἀπομονώνεται ἀπό τίς βασικές πλευρές τῆς ζωῆς του. Οἱ Πατέρες τονίζουν ὅτι ὁ Θεός εἶναι Ἀγάπη καί Ἔρως. Οἱ προϋποθέσεις τοῦ σωστοῦ ἔρωτα εἶναι ἡ κατά φύσιν κινήσεις τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς καί ἡ μαζί μέ τήν ψυχὴν ἱκανοποιήσεις τοῦ σώματος καί τῶν αἰσθήσεων. Ἄν δέν

συμβῆ αὐτό, τότε ἐπιβιώνει ὄχι ὁ ἔρωτας, ἀλλά τό εἶδωλό του.

3. Μέσα στόν εὐλογημένο γάμο ἀναπτύσσεται ἀρμονικά ὁ ἄνθρωπος καί μεταμορφώνεται καί μέ τή συζυγική σχέση σέ ἀγαπητική προσωπικότητα. Ἡ Ἐκκλησία, μέ τήν ἀσκητική τῆς ζωῆ, πού δέν ἀποβλέπει σέ μία ἀπλή ἱκανοποίηση ἢ μία ἀρρωστημένη ἀναστολή τῶν σωματικῶν καί ψυχικῶν ἐνεργειῶν, ἱκανοποιεῖ τό ἐρωτικό στοιχεῖο τοῦ ἀνθρώπου.

4. Κάθε σεξουαλική σχέση ἔξω ἀπό τόν εὐλογημένο γάμο εἶναι ἁμαρτία.

Ὁ κόσμος σήμερα στέκεται ἀντίθετος μέ τό ρῆμα τοῦτο. Ὅμως αὐτό εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καί ποτέ ὁ Θεός δέν ζητεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο νά ζήσει ἢ νά ἐνεργήσει σέ βάρος τοῦ σαρκίου του ἢ τῆς ψυχῆς του, καί ποτέ ὑπεράνω τῶν δυνάμεων του.

Ὁ πανικός ἐμπρός στό φαινόμενο διασπορᾶς τοῦ AIDS εἶναι ἀδικαιολόγητος καί προδίδει ἔλλειψη αὐτοκυριαρχίας, ὀλιγοπιστία καί πλήρη ἄγνοια τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων.

Ἔντυπο ἱ. Μ. Δημητριάδος

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἐκδήλωση Ὑποδοχῆς τῶν Πρωτοετῶν Δοκίμων Ὑπαστυνόμων

Ἐκδήλωση ὑποδοχῆς τῶν Πρωτοετῶν δοκίμων Ὑπαστυνόμων τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν ὀργάνωσε ἡ Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία μὲ σχετικὴ ὁμιλία τοῦ π. Νεκταρίου καὶ διανομὴ τῶν ἐπαίνων καὶ τῶν ἀναμνηστικῶν.

Ἁγιασμός ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων στῆ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν

Μὲ ἐπισημότητα ἔγινε ὁ ἁγιασμός ἐνάρξεως τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους στῆ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν. Ἐπίκαιρα ὁμίλησε ὁ π. Νεκτάριος.

Τό Μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου στοὺς δοκίμους ὑπαστυνόμους

Στά πλαίσια τῆς προετοιμασίας γιὰ τὰ Χριστοῦγεννα ὁ π. Νεκτάριος τέλεσε τό μυστήριον τοῦ Ἁγίου Εὐχελαίου καθὼς καὶ τό μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως στοὺς 700 περίπου ὑπαστυνόμους τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν.

Ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις στὴν Σχολὴ τοῦ Πυροσβεστικοῦ

Τὴν Σχολὴ Ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ἐπεσκέφθη ὁ π. Νεκτάριος. Τέλεσε Ἁγιασμό γιὰ τό νέο ἔτος, μίλησε γιὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστογεννῶν καὶ διένειμε ἔντυπα.

Συμμετοχὴ στὴν ἑορτὴ τῶν Προστατῶν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος

Μὲ ἐπισημότητα πραγματοποιήθηκε ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων ἐν

Καμίνω, Προστατῶν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος στὸν Ἅγιον Διονύσιον τὸν Ἄρεοπαγίτη. Στῆ ἐκδήλωση ἔλαβε μέρος καὶ ὁ π. Νεκτάριος σάν Διευθυντὴς τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας.

Μνημόσυνο Πεσόντων Πυροσβεστῶν

Τό Μνημόσυνο τῶν Πεσόντων Πυροσβεστῶν τέλεσε ὁ π. Νεκτάριος στὸ Ἡρώο πού ἔχει ἀνεγερθεῖ στὸ Χαλάνδρι. Παρευρέθη ἡ ἡγεσία τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ ὁ Β΄ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου.

Χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ στὴν Σχολὴ Ἀξιωματικῶν

Ὑστερα ἀπὸ πρόταση τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας πραγματοποιήθηκε χριστουγεννιάτικη ἑορτὴ μὲ ὕμνους, κάλαντα καὶ τραγούδια πού ἀπέδωσε ἡ Χορωδία τῶν δοκίμων ὑπαστυνόμων. Σχετικὰ ὁμίλησε ὁ π. Νεκτάριος.

Διαλέξεις στὶς Ἀστυνομικὲς Σχολές

Μὲ θέμα «Ἐκκλησία καὶ Ἀστυνομία» ὁμίλησε ὁ π. Νεκτάριος στὴ σχολὴ Μετεκπαίδευσης καὶ Ἐθνικῆς Ἀσφάλειας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας στὰ πλαίσια τῆς πνευματικῆς ἐνίσχυσης τῶν ἐκπαιδευομένων.

Κάλαντα τῶν Χριστογεννῶν-Πρωτοχρονιάς στὶς Ὑπηρεσίες

Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστογεννῶν καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς ὁ π. Νεκτάριος συνόδευσε τὴν φιλαρμονικὴ καὶ τὴν παιδικὴ Χορωδία πού ἔψαλε τὰ Κάλαντα στὸ

ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Άρχηγείο Αστυνομίας και Πυροσβεστικής στην Γ.Α.Δ.Α., στη Ε.Υ.Π., στον Αρχιεπίσκοπο κ. Ιερώνυμο και σε διάφορα ιδρύματα.

Τιμήθηκε η ημέρα των παιδιών και των προσφύγων

Μέ ιδιαίτερες εκδηλώσεις για τα παιδιά των αστυνομικών αλλά και τις Υπηρεσίες των Άλλοδαπών τιμήθηκε η τελευταία Κυριακή του χρόνου σαν Ήμέρα των παιδιών των προσφύγων.

Ό Άγιασμός των Ύδατων και στη Γ.Α.Δ.Α.

Μέ επισημότητα τελέσθηκε ό Άγιασμός των Ύδατων στό Παρεκκλήσιο της Γ.Α.Δ.Α. για τό προσωπικό των επιτελικών υπηρεσιών.

Έπίσκεψη στόν ΙΡΑ Θεσσαλονίκης

Ό Διευθυντής της Θρησκευτικής Υπηρεσίας Αρχιμ. Νεκτάριος Κιοϋλος κατά

τήν επίσκεψή του στην Θεσσαλονίκη παρευρέθη στά γραφεία του ΙΡΑ όπου τέλεσε άγιασμό και έδέχθη άναμνηστικά από τον πρόεδρο Ήλία Βασιλάκη και τά υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ.

Έκδήλωση για τίς πολύτεκνες οικογένειες των Άστυνομικών

Μέ άφορμή τήν έορτή της Αγίας οικογένειας του Μ. Βασιλείου ή Θρησκευτική Υπηρεσία όργάνωσε ειδική έκδήλωση για τίς πολύτεκνες οικογένειες των αστυνομικών. Τήν Κυριακή 13 Ίανουαρίου έτελέσθη Πανηγυρική Θ. Λειτουργία στόν Ί. Ν. Παμμ. Ταξιαρχών και στη συνέχεια στό Πνευματικό Κέντρο διενεμήθησαν διπλώματα τιμής και άναμνηστικά.

Τιμή στην Μητέρα Άστυνομικό

Στήν έορτή της Ύπαπαντης που είναι καθιερωμένη σαν Ήμέρα της Μητέρας τιμήθηκε από τήν Θρησκευτική Υπηρεσία μέ διάφορες εκδηλώσεις ή Μητέρα Άστυνομικός.

Έκδηλώσεις για τούς Προστάτες της Παιδείας

Κατά τήν έορτή των Τριών Ίεραρχών των Προστατών της Παιδείας ή Θρησκευτική Υπηρεσία όργάνωσε σχετικές εκδηλώσεις μέ άρτοκλασία και επίκαιρη όμιλία στη Σχολή Άξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. και τήν Πυροσβεστική Άκαδημία. Άκόμη πανηγύρισε και τό Παρεκκλήσιο των Τριών Ίεραρχών στην Ν. Φιλαδέλφεια.

Μνημόσυνο των Κτιόρων της Σχολής Άξιωματικών

Μέ επισημότητα έτελέσθη μνημόσυνο του ίδρυτου της Σχολής Άξιωματικών άειμνήστου Μητρ. Γερμανού Καλλιγά καθώς και των Διοικητών και Έκπαιδευτών.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

*Μία ακολουθία που αποδεικνύει την κοινή πορεία
Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ*

Μέσα στήν περίοδο τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς περίοπτη θέση κατέχει ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ἡ δημοφιλέστερη ἴσως ἀκολουθία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μέ ὑψηλή πνευματική ἀλλά λογοτεχνική ἀξία. Χιλιάδες πιστῶν κατακλύζουν τοὺς Ἱερούς Ναοὺς, τίς πέντε πρῶτες Παρασκευές τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, προκειμένου νά ὑμνήσουν, νά δοξολογήσουν, νά τιμήσουν τό εὐλογημένο ὄνομα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, στήν ὁποία εἶναι ἀφιερωμένος ὁ ὑπέροχος αὐτός ὕμνος.

Ἡ ὀνομασία του, «Ἀκάθιστος Ὑμνος», ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι, κατά τήν παράδοση, ὅλοι οἱ πιστοί ἔσταν ἀπό σεβασμό ὄρθιοι κατά τή διάρκεια τῆς ἀκολουθίας. Ὁνομάζεται, ὅμως, ἡ ἀκολουθία αὐτή καί «Χαιρετισμοί τῆς Θεοτόκου», γιατί περιέχει τά 144 θαυμάσια «Χαῖρε» πρὸς τό πρόσωπο τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου μας, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος ἀπό ὑμνολογική ἄποψη ἀποτελεῖται ἀπό τό πολύ γνωστό σέ ὅλους «προοίμιο», τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ» καί ἀπό τοὺς 24 «Ὄϊκοις», δηλαδή στροφές, μέ ἀλφαβητική ἀκροστιχίδα ἀπό τό Α ἕως τό Ω. Οἱ «Ὄϊκοι» αὐτοί ψάλλονται ἀνά ἕξι διαδοχικῶς τίς πρῶτες τέσσερις Παρασκευές τῆς

Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί ἐπαναλαμβάνονται ὅλοι μαζί κατά τήν Πέμπτη ἐβδομάδα, τήν Παρασκευή τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Ὅλα αὐτά

συμψάλλονται μαζί μέ τόν Κανόνα τῆς ἀκολουθίας, πού ἀρχίζει μέ τόν γνωστό εἰρμό «Ἄνοιξω τό στόμα μου». Ἐνώνονται, βεβαίως, καί μέ τήν ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, τῆς χαρακτηριστικῆς αὐτῆς καθημερινῆς ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Τό «προοίμιον» καί οἱ «Ὄϊκοι» στοὺς ὁποίους ἔγινε προηγουμένως ἀναφορά, κα-

ταλήγουν σέ ἓνα κοινό ἐφύμνιο κάθε φορά, πού εἶναι τό «Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε» καί τό «Ἄλληλουῖα», δοξολογικά χαρακτηριστικά πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Τό ἱστορικό γεγονός πού συνδέθηκε μέ τή ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου ἀνάγεται στά ἔνδοξα χρόνια τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ λαός τῆς Κωνσταντινουπόλεως πανηγυρίζοντας τή σωτηρία του ἀπό τοὺς Ἀβάρους, ἀπέδωσε σέ θαῦμα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τό θαυμαστό καί σωτηριῶδες αὐτό γεγονός καί συγκεντρώθηκε στόν ἱστορικό Ναό τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν, ὅπου γιά πρώτη φορά ἐψάλη ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος.

† Ἀρχιμ. Πολύκαρπος Δημητριάδης
Ἱεροκῆρυξ ἱ. Μ. Ξάνθης

ΤΑ ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ

Πρώτος επίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπῆρξε ὁ ἀδελφόςθεος **Ἰάκωβος**, ἐνῶ ἀπὸ τῆς πρώτης δεκαετίας τοῦ 2ου μ.Χ. αἰ. τὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο καταλαμβάνουν Ἕλληνες ἐπίσκοποι. Ἡ προαγωγή τῆς ἐπισκοπῆς τῆς Ἱερουσαλήμ σὲ Πατριαρχεῖο ἔγινε

τό 451 ἀπὸ τὴν Οἰκουμενικὴ Σύνοδο τῆς Χαλκηδόνος.

Τὸν δρόμο τῆς καθαίσεως τῶν Προσκυνημάτων ἀνοίξε ἡ **ἁγία Ἐλένη**, ἡ μητέρα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ὅταν τό 326 ἐπισκέφθηκε τὴν Ἁγία Πόλη καί μέ ἐντολή τοῦ ἴδιου τοῦ αυτοκράτορα ἔκτισε τοὺς πρώτους ναοὺς-Προσκυνηματα ἐκεῖ καθὼς καί στή Βηθλεέμ καί στή Χεβρώνα.

Τό 136 μ.Χ. ὁ αυτοκράτορας Ἀδριανός, κατέστρεψε τὴν Ἱερουσαλήμ καί τὴν ἔκτισε ξανά μέ λατινικὸ ὄνομα, ὡς Αἰλία Καπιτωλίνη. Μέ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θέλησε νά ἐξαλείψει καί τὰ προσκυνηματα τῆς χριστιανικῆς πίστεως, πού εἶχε ἀρχίσει νά ἀποτελεῖ μία ἐνόκληση γιὰ τὴν Αὐτοκρατορία.

Οι Ῥωμαῖοι σκέπασαν ὀλόκληρο αὐτὸν τό χώρο μέ χώμα καί τὸν μετέτρεψαν σὲ εἰδωλολατρικὸ ἱερό, στήνοντας πάνω ἀπὸ τό Γολγοθᾶ ἓνα ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης καί πάνω ἀπὸ τὸν Πανάγιό Τάφο ἓνα ἄγαλμα τοῦ Διός.

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ - ΙΕΡΙΧΩ

Αυτικὰ τῆς Ἱεριχοῦς στήν κάθετη πλαγιά βουνοῦ, ὑπάρχει τό μοναστήρι πού κτίσθηκε στό σημεῖο πού ὁ Χριστός

ἀπεσύρθη στήν ἔρημο ἐπὶ 40 ἡμέρες νηστεύοντας πρὶν ἀρχίσει τό ἔργο του.

Τό ὄρος καί τό μοναστήρι λέγεται γι' αὐτό **«Σαραντάριο»**. Τό μοναστήρι ἱδρύσε ὁ ἅγιος Χαρίτων (340). Τό σημερινό κτίσμα εἶναι τοῦ 1875.

ΓΑΛΙΛΑΙΑ - ΛΙΜΝΗ ΤΙΒΕΡΙΑΔΑ

Στὶς σπηλιές τοῦ **Κουμράν** βρέθηκαν τὰ «χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης» (1947) μέ περιεχόμενο θρησκευτικὸ καί κανονισμοὺς τῆς μοναστικῆς κοινότητος, πού ὑπῆρχε ἐκεῖ (εἰλητάρια τοῦ βιβλίου τῶν προφητῶν Ἡσαΐα, Ἀββακούμ, σχόλια σὲ ψαλμοὺς κ.ἄ.)

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

Ἱερὴ Λαύρα τοῦ Ἁγίου Σάββα

Ἰδρύθηκε γύρω στά 500 μ.Χ. Ἀναπτύχθηκε στά χρόνια τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Ὑπάρχει μιὰ βασιλικὴ παλαιότατη. Γνώρισε ἀναρίθμητες ἐπιθέσεις καί καταστροφές, ἀλλὰ κατόρθωσε νά ἐπιζήσει χάρη στήν ἀκοίμητη πίστη τῶν ἁγίων πατέρων, στό σκληρὸ πείσμα τους. Ἀκμάζει (8ο -9ο αἰ.), σάν κέντρο πνευματικὸ πολὺπλευρο, δηλαδή σάν ἔδρα θεολογικῶν σπουδῶν καί ἐστία ποιητικῆς καί μουσικῆς δημιουργίας, σάν καλλιτεχνικὴ σχολή πού ἐπηρέασε ὀλόκληρη τὴν Ὁρθοδοξία. Ὁ μεγαλύτερος τίτλος τῆς εἶναι ὅτι σ' αὐτὴν ἔζησε καί δημιούργησε τό ἔργο του ἓνας μεγάλος θεολόγος καί ποιητής, ὁ **ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός** ἀλλὰ καί ὁ **ἅγιος Κοσμάς ὁ Μελωδός**.

Ἀθανάσιος Διάκος

Ἡρωικός αγωνιστής καί μάρτυρας τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 (Μουσουνίτσα Παρνασσίδος 1786 περίπου – Λαμία 1821). Μολοντί ἀνήκε στήν ἀρματολική οἰκογένεια τῶν Γραμματικῶν (ὁ παππούς του Ἀθανάσιος Γραμματικός ἦταν γνωστός καπετάνιος) οἱ γονεῖς του τόν προώριζαν γιά τό ἱερατικό στάδιο καί ὁ Διάκος σέ ἐφηβική ἡλικία, βρέθηκε τό μοναχικό σχῆμα στή Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου κοντά στήν Ἄρτοτινά τῆς Δωρίδος, ὅπου γρήγορα χειροτονήθηκε Ἱεροδιάκονος.

Ὅταν κάποτε ὁ κατόπιν βοεβόδας Σαλωνῶν Φερχάτ τόν προσέλαβε, ὁ Διάκονος πέταξε τά ράσα καί ἀκολουθώντας τήν πατρογονική του παράδοση, κατέφυγε στόν ἀρματολό τῆς περιοχῆς Σκαλτσοδήμο καί δέν ἄργησε νά ἀναδειχθῆ σέ πρωτοπαλλήκαρό του.

Ἀπό τήν πρώτη αὐτή φάση τῆς ζωῆς του κράτησε τό ἐπώνυμο Διάκος. Στό διάστημα 1814-1816 ὑπηρέτησε τόν Ἀλή-Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων στό σῶμα τῶν τοσχανταρέων του. Ἐκεῖ συνδέθηκε μέ τόν Ὀδυσσεά Ἄνδρουτσο, ὁ ὁποῖος τόν πῆρε μαζί του ὡς πρωτοπαλλήκαρο στό ἀρματολίκι τῆς Λεβάδειας καί γύρω στό 1818 μνηθήκαν καί οἱ δύο στή Φιλική Ἐταιρεία. Ὅταν ἐκδηλώθηκε τό 1820 ἡ ἀνταρσία τοῦ Ἀλή-Πασᾶ, ὁ Ὀδυσσεάς Ἄνδρουτσος ὑποχρεώθηκε ν' ἀφήσῃ τή Βοιωτία, τῆς ὁποίας ὀπλαρχηγός ἀνακηρύχθηκε ὁ Διάκος. Ἔτσι ἡ ἔκρηξη τῆς Ἐπανάστασης τόν

βρῆκε σέ πολύ ἐπίκαιρη στρατιωτική θέση, ὡστε νά διαδραματίσῃ πρωτεύοντα ρόλο στήν ἐξέγερση τῆς Ἀνατολικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος συνεργαζόμενος μέ τούς ὑπόλοιπους καπετάνιους τῆς περιοχῆς αὐτῆς, τόν Πανουργιά, τόν Δυοβουνιώτη, τόν Καλύβα κ.λπ. Μέ αὐτούς ἀποφασίστηκε νά ἀντιταχθῆ ἄμυνα στήν πεδιάδα τοῦ Σπερχειοῦ ἐναντίον τοῦ πρώτου σοβαροῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος (9000 μαχητές) πού ἔστειλε ὁ Χουρσίτ πασάς ἀπό τά Ἰωάννινα, ὑπό τούς πασάδες Κιοσέ-Μεχμέτ καί Ὁμέρ-Βρυώνη γιά νά καταπνίξῃ τήν ἐξέγερση.

Τήν ἀντίσταση ὀργάνωσε ὁ Διάκος, ἀλλά ἐπειδή οἱ ἄλλοι ὀπλαρχηγοί δέν κράτησαν τίς ἐπίκαιρες θέσεις πού τούς ἔταξε, ὑποχρεώθηκε ὁ ἴδιος μέ τό δικό του σῶμα, μονάχα (500 ἄνδρες) νά ἀντιμετώπισῃ τούς ἐχθρούς στή θέση Γέφυρα τῆς Ἀλαμάνας (Σπερχειοῦ), Ν. τῆς Λαμίας. Ὑστερα ἀπό μιᾶς ὥρας μάχη ἀπόμεινε μόνος μέ τραῦμα στόν δεξιό του ὤμο. Πιάστηκε αἰχμάλωτος, ὀδηγήθηκε στή Λαμία καί ἐπειδή ἀρνήθηκε τή συνεργασία πού τοῦ πρότεινε ὁ Ὁμέρ Βρυώνης, ἐκτελέστηκε μέ τόν συνήθη ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μωάμεθ Β΄ μαρτυρικό θάνατο τοῦ ἀνασκολοπισμοῦ, στή Λαμία, τόν ὁποῖο ἀντιμετώπισε ἀγέρωχα σέ ἡλικία 35 ἐτῶν!

(Περ. «Ἐκκλ. Παράδοσις»)

«ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ»

ΘΕΡΑΠΕΙΑ Ή ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑ;

Βασική διδασκαλία τῶν ομάδων αὐτῶν εἶναι ἡ «ὀλιστική» θεώρηση τοῦ κόσμου. Σύμφωνα μέ τήν θεωρία αὐτή ὑπάρχει ἕνας ἀπρόσωπος θεός ὁ ὁποῖος εἶναι μία παγκόσμια δύναμη ἢ ἐνέργεια πού ταυτίζεται μέ τό σύμπαν, ἡ λεγόμενη «συμπαντική ἐνέργεια». Τά πάντα εἶναι ἐκδήλωση ἢ ἀπόρροια αὐτῆς τῆς ἀπόλυτης ἐνέργειας. Δέν ὑπάρχει διάκριση οὐσίας ἀνάμεσα στό Θεό καί στόν ἄνθρωπο. Ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι τό ἴδιο. Θεός, ἄνθρωπος καί Σύμπαν ταυτίζονται.

Μέ βάση αὐτή τήν θεωρία οἱ ἀποκρυφιστές διδάσκουν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀνακαλύπτοντας τόν «Θεό-Ἐαυτό του» καί ἐνεργοποιώντας τίς ἀπόκρυφες δυνάμεις πού κρύβει μέσα του, μπορεῖ νά αὐτοθεραπεύεται ἀπό κάθε ἀρρώστεια, καί ὄχι μόνο· μπορεῖ ἐπίσης νά αὐξάνει καί νά ἀναπτύσσει τήν προσωπικότητά μου, ὥστε νά ὑπερέχει τῶν ἄλλων, νά προγραμματίζει τή ζωή του, ὥστε νά ἔχει σίγουρη τήν ἐπιτυχία, νά αἰσθάνεται πάντοτε εὐεξία κ.ἄ.

Καί ὅλα αὐτά «ἐπιτυγχάνονται» μέ διάφορες τεχνικές, πού λέγονται: «Ἐναλλακτικές θεραπείες ἢ συμπληρωματικές ἢ ὀλιστικές θεραπείες». Οἱ ἐναλλακτικές αὐτές καί ὀλιστικές δῆθεν θεραπείες ἔχουν χαρακτηρησθεῖ ὡς «ἀνορθόδοξες θεραπευτικές μέθοδοι» ἀπό τήν Ὁ Συναγωγή καί εἶναι ἀκρως ἐπικίνδυνες καί ὡς πρός τή σωματική ὑγεία ἀλλά καί πνευματικά, διότι εἰσάγουν τόν γιατρό-μάγο στήν σύγχρονη κοινωνία μας.

Ἐπίσης, ἀποκρυφιστικές καί παραθρησκευτικές ομάδες χρησιμοποιοῦν τίς «ἀνορθόδοξες θεραπευτικές μεθόδους», γιά νά

ἐξαπλώσουν τίς δοξασίες τους μέσω ἀνύποπτων δημοσιογραφῶν σέ τηλεοπτικά κανάλια, σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά ἢ ἀκόμη μέσω καταστημάτων ὑγιεινῆς διατροφῆς, βοτανολογίας κ.ἄ.

Οἱ πλείστες ἀπό τίς μεθόδους καί τεχνικές αὐτές προέρχονται ἀπό τόν ἀνατολικό μυστικισμό, ἀπό τή μαγεία καί τό σαμανισμό (εἶναι μία μορφή ἀποκρυφισμοῦ) κυρίως τῶν χωρῶν Κίνας, Ἰαπωνίας, Ἰνδίας καί γενικά ἀνήκουν στίς ἀντιχριστιανικές ἀντιλήψεις τῆς λεγόμενης «Νέας Ἐποχῆς».

Τέτοιες ἐναλλακτικές λεγόμενες πρακτικές εἶναι οἱ ἐξῆς: Ἄγγελοθεραπεία, Ἁγιουβέρδα, Ἀνθοϊάματα, Bach, Ἀριθμολογία, Ἀρωματοθεραπεία, Αὐτογνωσία-Αὐτοβελτίωση, Αὐτοθεραπεία, Αὔρα, Aura Soma, Βελονισμός, Βελτίωση ψυχοσωματικῆς ὑγείας, Bowhech-Mπούτεκ, Γερμοθεραπεία, Γιόγκα καί ὅλα τά εἶδη τῆς, Διαλογισμός, Ἐναλλακτική Γυμναστική, Ἐναλλακτικές Διακοπές, Ἐνεργειακό Μασάζ, Ἡλεκτροβελονισμός, Ἰριδολογία, Κρανιοθεραπεία, Κρυσταλλοθεραπεία, Μουσικοθεραπεία, Νηστειοθεραπεία, Νευρογλωσσικός προγραμματισμός NLP, Ὀλιστικό Μασάζ, καί ὅλες οἱ λεγόμενες ὀλιστικές μέθοδοι, Ὁμοιοπαθητική, Παιγνιοθεραπεία, Pilates-Πιλάτες, Προϊόντα Τάχυον, Ρέικι, Rejurance-αἰσθητική προσώπου, Ρεφλεξολογία, Σιάτσου, Σου-τζόκ, Συστημική ἀναπαράσταση, Σωματο-ψυχοθεραπεία, Ὑδροθεραπεία παχῆς ἐντέρου, Φασιοθεραπεια-κινητικότητα σώματος, ψυχισμοῦ, νόσους, Φέγκ-Σουί, Χοροθεραπεία, Χρωματοθεραπεία, Ψυχοενεργειακό μασάζ καί body work, body mind therapy, face control, De tox-κέντρο γυμναστικῆς καί φυσικῆς εὐεξίας κ.ἄ.

Ἀρχιμ. Μελέτιος Στάθης

Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις Ἐκκλησιαστικές Εἰδήσεις

Ἔτος Παναθρώπινης Ἀλληλεγγύης τό 2013 ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας

Οἰκουμενική ἔκκληση ἀπηύθυνε ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος σέ ἄτομα καί λαούς γιά τό 2013, ὥστε ὅλοι μαζί νά ἀντιμετωπίσουμε τήν πείνα καί τήν φτώχεια σέ μία πανανθρώπινη ἀλληλεγγύη.

Ἀντίθετη ἡ Ἐκκλησία στήν κατάργηση τῆς Κυριακῆς ἀργίας

Τήν ἀντίθεση τῆς Ἐκκλησίας παρουσίασε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰερώνυμος, στή κατάργηση τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Γιά τό ἴδιο θέμα πολλοί μητροπολίτες ἐνημέρωσαν σχετικά τό λαό.

Ἐπικίνδυνο γιά τή νεολαία τό ναρκωτικό Σίσα

Σέ συναγεμῷ κάλεσε τούς γονεῖς καί τούς ἐκπαιδευτικούς ὁ Σεβ. Μητρ. Πειραιῶς κ. Σεραφείμ γιά τό ἐπικίνδυνο ναρκωτικό Σίσα πού προωθεῖται τελευταία γιά νά ὠφεληθοῦν οἱ ἔμποροι.

Παρέμβασις τοῦ Ἁγίου Ὅρους γιά τό μάθημα τῶν Ὀρθοσκευτικῶν

Μέ ἐπιστολή τῆς ἡ Ἱ. Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὅρους πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἰερώνυμο καί τόν Ὑπουργό Παιδείας ζητᾷ νά παραμείνει τό μάθημα τῶν Ὀρθοσκευτικῶν μέ τόν ὁμολογιακό χαρακτήρα του, ἀφοῦ ἀπευθύνεται κυρίως σέ Ὀρθόδοξους μαθητές.

Πρῶν στέλεχος τῶν «Γκρίζων Λύκων» ἔγινε Ὀρθόδοξος Χριστιανός

Μεγάλη ἐντύπωση προκάλεσαν δημοσιεύματα ὅτι πρῶν στέλεχος τῶν «Γκρίζων Λύκων» τῆς Τουρκίας βαπτίσθηκε πρόσφατα Ὀρθόδοξος Χριστιανός. Ἀναφέρεται ὅτι χιλιάδες Τούρκοι σήμερα ζοῦν σάν κρυπτοχριστιανοί.

Ἀντιαιρετικό Συνέδριο στήν Ἱ. Μ. Πειραιῶς γιά τίς πλάνες τοῦ Χιλιασμοῦ

Μεγάλη ἐπιτυχία σημείωσε τό Ἀντιαιρετικό

Συνέδριο μέ θέμα τούς Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά πού διοργάνωσε πρόσφατα ἡ Ἱ. Μ. Πειραιῶς. Σκοπός τοῦ συνεδρίου ὑπῆρξε ἡ ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ γιά τίς πλάνες τοῦ Χιλιασμοῦ.

Καταδικάστηκαν ἑλληνικές ἐταιρεῖες γιά παραρθησκευτικές ἀπάτες

Ἀπό τήν Γενική Γραμματεία Καταναλωτή καταδικάστηκαν πέντε ἑλληνικές ἐταιρεῖες μέ πρόστιμα ἐπειδή διέθεταν ἐνεργειακά βραχιολάκια μέ ψεύτικες ὑποσχέσεις ὑγείας.

2700 μερίδες φαγητοῦ προσφέρει ἡ Ἐκκλησία στόν Βόλο

Καθημερινά ἡ Ἱ. Μ. Δημητριάδος προσφέρει μέσω τῶν ἐνοριῶν τῆς 2700 μερίδες φαγητοῦ σέ ἐμπερίστατους ἀνθρώπους. Παράλληλα ἀσκεῖ ἕνα τεράστιο κοινωνικό ἔργο σέ πολλούς τομεῖς.

Βουδιστικό Συνέδριο στήν Γλυφάδα

Σέ ἀνακοίνωσή τῆς ἡ Ἱ. Μ. Γλυφάδος ἐνημέρωσε τόν λαό τῆς περιοχῆς γιά τούς πνευματικούς κινδύνους τῶν χριστιανῶν ἀπό βουδιστικές ἐκδηλώσεις πού ὁργανώθηκαν στήν Γλυφάδα.

Τό Κοινοβούλιο τῆς Τσεχίας ἐπιστρέφει τήν περιουσία τῆς Ἐκκλησίας

Μέ τήν ἱστορική ἀπόφασή του τό Κοινοβούλιο τῆς Τσεχίας ἀποφάσισε τήν ἐπιστροφή τῆς περιουσίας στήν Ἐκκλησία πού εἶχε κατασχεθεῖ τό 1948. Ἐπίσης θά δοθοῦν ἀποζημιώσεις καί ἡ Ἐκκλησία θά γίνει ἀνεξάρτητη.

Τόν κίνδυνο ἀπό τήν Σαϊεντολογία παρουσίασε ἡ Ἱ. Σύνοδος

Σέ ἀνακοίνωσή τῆς ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀναφέρεται στόν ἐπικίνδυνο ρόλο τῆς Σαϊεντολογίας στήν Ἑλλάδα. Μάλιστα τό Ἐφετεῖο Ἀθηνῶν ἔχει ἀποφαν-

θεϊ ὅτι ἡ Σαϊεντολογία ἐπιδιώκει σκοπούς ξένους πρὸς τὴ φύση καὶ τὴν ἔννοια τῶν ἀνθρώπων ὡς ἐλευθέρου ὄντος.

Ἐκδήλωση γιὰ τὰ 30 χρόνια τῆς ΠΕΓ

Ἡ Πανελλήνια Ἐνωσις Γονέων γιὰ τὴν προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου, ποῦ ἰδρύθη ἀπὸ τὸν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο, ἐόρτασε τὰ 30 χρόνια τῆς δράσεώς της μὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση ποῦ ἔγινε στὴν Ἀθήνα.

Ἡ Ι.Σ. τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας κατεδίκασε τὴν βία

Τὴν βία καὶ μάλιστα τὴν θρησκευτικὴ κατεδίκασε πρόσφατα ἡ Ι. Σ. τοῦ πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια ὑπάρχει μεγάλη ἔξαρσις τῆς βίας κυρίως κατὰ τῶν χριστιανῶν σὲ μουσουλμανικὲς χώρες.

Τὰ «ΙΓ΄ Νεστόρεια» στὴν Ἱ. Μ. Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας

Ἡ Ἐκκλησία ἀγκαλιάζει τὸν ἀθλητισμὸ ὅπως συμβαίνει στὴν Ἱ. Μ. Ἱεραπύτνης, χάρις στοῦ ἐνδιαφέρον τοῦ Σεβ. Μητρ. Κ. Εὐγενίου. Τὰ «Νεστόρεια» εἶναι ἐτήσιες ἀθλητικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας ποῦ πραγματοποιήθηκαν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὴν Ἱεράπετρα.

Οἱ Κληρικοί τῆς Ἑλλάδος ζητοῦν τὶς ἀποζημιώσεις ἀπὸ τὶς γερμανικὲς θηριωδίες

Σὲ ψήφισμά του ὁ Ἱερός Σύνδεσμος Κληρικῶν Ἑλλάδος ζητᾷ τὶς ἀποζημιώσεις ποῦ ὀφείλει ἡ Γερμανία ἀπὸ τὶς βαρβαρότητες τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου καὶ τὴν ἐπιστροφή τοῦ κατοχικοῦ δανείου. Ἡ κυβέρνηση ὀφείλει νὰ ἀκούσει τὴν φωνὴ τῶν χιλιάδων κληρικῶν καὶ νὰ προχωρήσει στὶς δέουσες ἐνέργειες.

Πρῶνη Μασονικὴ Στοά ἔγινε Ὀρθόδοξος ναὸς στὸ Μπραζαβίλ

Μὲ τὶς συντονισμένες ἐνέργειες τοῦ Ὀρθόδοξου ἱεραποστόλου π. Θεολόγου ἡ πρῶνη Μασονικὴ Στοά στὸ Μπραζαβίλ Κογκό ἔγινε ὀρθόδοξος ναὸς ἀφιερωμένος στὴν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.

Μόνον ἀλλόδοξοι καὶ ἐτερόδοξοι ἀπαλλάσσονται τῶν Θρησκευτικῶν

Μὲ ἀπόφασή του τὸ Διοικητικὸ Ἐφετεῖο Χανίων ὀρίζει ὅτι μόνον ἀλλόδοξοι ἢ ἐτερόδοξοι μαθητὲς ἔχουν δικαίωμα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἐπίσης μὲ βάση τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους τὸ μάθημα πρέπει νὰ ἔχει ὀρθόδοξο χριστιανικὸ χαρακτῆρα.

Διωγμοὶ Χριστιανῶν ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ στὴν Αἴγυπτο

Ἡ Αἴγυπτος Νάντια Μοχάμεντ Ἄλι καὶ τὰ 7 παιδιά της καταδικάστηκαν σὲ 15 χρόνια φυλάκισης ἐπειδὴ ἀσπάστηκαν τὸν Χριστιανισμὸ. Ἡ γυναίκα αὐτὴ ἦταν χριστιανή, κατὰ τὸν γάμο της ἔγινε βιαίως μουσουλμάνη καὶ τώρα διώκεται ἐπειδὴ θέλει νὰ γυρίσει στὸν χριστιανισμὸ. Τὸ νέο Σύνταγμα τῆς Αἴγυπτου βασίζεται στὴν Σαρία καὶ εἶναι ἀρνητικὸ γιὰ τὶς θρησκευτικὲς ἐλευθερίες. Τὸ Ἰσλάμ ἀποτελεῖ μεγάλο κίνδυνο γιὰ τὴν χριστιανοσύνη σὲ πολὲς χώρες τοῦ κόσμου.

Ἡ Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἐργάζεται γιὰ τὴν πνευματικὴ ὠφελία τῶν Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους μέ τὴν προσευχὴ, τὴν Θεία Λατρεία καὶ τὰ ἁγιαστικά μέσα τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ τὴν τέλεση κάθε Κυριακῆ καὶ ἑορτῆ τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερό Ναό τῶν Ταξιαρχῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀκαδημίας. Μὲ τίς ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις στὶς ὑπηρεσίες τῆς Ἀστυνομίας σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τίς ὁμιλίες καὶ διαλέξεις, τίς πνευματικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις. Μὲ τὴν διάθεση τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ ἄλλων θρησκευτικῶν ἐντύπων καὶ τὴν ὀργάνωση βιβλιοθηκῶν. Μὲ τὴν πνευματικὴ συμπαράσταση στοὺς δοκίμους, τοὺς ἀσθενεῖς ἀστυνομικοὺς καὶ τὰ παιδιά τῶν ἀστυνομικῶν στὶς κατασκηνώσεις. Ἐπίσης μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπικοινωνία, τὸ διάλογο καὶ τὴν ἐνημέρωση σὲ πνευματικὰ θέματα.

Κωδικός: 01 6065

